

pokračovanie z druhej strany

V skutočnosti tieto výrazy vyjadrujú lásku, vyjadrujú teplo, niečo, čo nás uvádza do kontextu detského veku: obraz dieťaťa celkom pohrúženého v objatí otca, ktorý k nemu prechováva nekonečnú nehu. A preto, drahí bratia a sestry, aby sme sa dobre modlili, treba nám dospieť k tomu, že budeme mať srdce dieťaťa. Nie srdce postačujúce: takto sa nedá dobre modliť. Ako dieťa v objatí otca, svojho otecka, svojho ocka.

A evanjeliá nás bezpochyby privedú hlbšie k zmyslu tohto slova. Čo znamená pre Ježiša toto slovo? Otčenáš naberie svoj význam a farbu, ak sa ho učíme modliť tak, že sme si najprv prečítali napríklad podobnosť o milosrdnom otcovi z Lukášovej 15. kapitoly (Lk 15,11-32).

Predstavme si túto modlitbu prednesenú márnotravným synom, potom, čo zažil objatie svojho otca, ktorý ho dlho čakal; otca, ktorý mu nepripomína urážajúce slová, ktoré mu on kedysi povedal; otca, ktorý mu teraz dáva pochopiť jednoducho to, ako veľmi mu chýbal. A takto zisťujeme, ako tieto slová dostávajú život, získavajú na sile. A kladieme si otázku: Je to vôbec možné, že ty, Bože, poznáš jedine lásku? Ty nepoznáš nenávisť? Nie – odpovedal by Boh – ja poznám iba lásku. Kde je v tebe pomsta, nárok na spravodlivosť, hnev za tvoju zranenú úctu? A Boh by odpovedal: Ja poznám iba lásku. Otec z tohto podobenstva má vo svojom správaní niečo, čo veľmi pripomína dušu matky. Sú to predovšetkým matky, ktoré ospravedlnia deti, zaštitia ich, ktoré neprerušia voči nim svoju empatiu, ďalej ich milujú, aj keď by si už nezasluhovali nič.

Stačí pripomínať tento jediný výraz – Abba – aby sa rozvinula kresťanská modlitba. A svätý Pavol vo svojich listoch sleduje túto istú cestu, a nemôže to byť inak, pretože to je cesta, ktorú učil Ježiš:

v tomto oslovení je sila, ktorá tiahne celý zvyšok modlitby.

Boh ťa hľadá, aj keď ho ty nehľadáš. Boh ťa miluje, aj keď ty si na neho zabudol. Boh vidí v tebe krásu, aj keď ty si myslíš, že si neužitočne premrhal všetky svoje talenty. Boh nie je iba otec, je ako matka, ktorá nikdy neprestáva milovať svoje stvorenie. Na druhej strane, existuje „tehotenstvo“, ktoré trvá navždy, nie iba tých „telesných“ deväť mesiacov, je to tehotenstvo, ktoré plodí nekonečný kruh lásky.

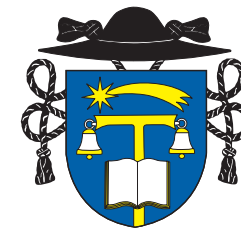
Pre kresťana modliť sa je povedať jednoducho „Abba“, povedať „Otecko“, povedať „Ocko“. Povedať „Otče“, ale s dôverou dieťaťa.

Je možné, že aj nám sa pritrafí, že kráčať cestami vzdialenými od Boha, ako sa stalo márnotravnému synovi; alebo sa dostaneme do osamelosti, ktorá nám dá pocítiť vo svete opustenosť; alebo azda pochybiť a zostať ochromení pocitom viny. V tých ťažkých chvíľach stále môžeme nájsť silu modliť sa, keď začneme od slova „Otče“, ale vysloveného nežným spôsobom dieťaťa: „Abba“, „Otecko“. On nebude pred nami skrývať svoju tvár. Zapamätajte si dobre: **možno má niekto v sebe nepekné veci, veci, ktoré nevie vyriešiť, mnoho horkosti nad takým či onakým vykonaným činom... On neskrýje pred nami svoju tvár. Nezatvorí sa do ticha. Povedz mu: „Otče“, a on ti odpovie.** Ty máš otca. „Áno, ale ja som zločinec.“ – Ale máš otca, ktorý ťa miluje! Povedz mu „Otče“, začni sa modliť takto, a v tichu nám povie, že nás nikdy nestratil z očí.

„Nuž, Otče, toto som spravil...“ – „Nikdy som ťa nestratil z očí, videl som všetko. Ale bol som vždy tam, blízko teba, verný svojej láske k tebe.“ Toto bude odpoveď. Nikdy nezabudnite povedať „Otče“.

(Preklad: Slovenská redakcia VR) -mh, jb-

Farská Rodina

Pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá
dobrovoľný príspevok 0,10 €

20. Január 2019 - 4/2019

SVÄTÝ ANTON V SPIŠSKEJ BELEJ

Časť z pôvodného oltára sv. Antona v Spišskej Belej, ktorý je uložený v Budapešťanskom múzeu.

Počiatky belianskej cirkvi, podobne ako aj miestnej komunity, s ktorou bola neoddeliteľne spätá, siahajú ďaleko do obdobia pred prvými písomnými zmienkami. Zásľuhu na šírení kresťanstva mali predovšetkým benediktíni mnísi. Misionári putovali do severných oblastí povodím Váhu, Popradu a Dunajca. Pustovníci šírili kult pre ich rád príznacných a obľúbených svätcov, medzi ktorých patrili aj sv. Anton Pustovník. **Práve dodnes nezmenené patrocínium, zasvätenie chrámu v Spišskej Belej svätému Antonovi Pustovníkovi** môže poukazovať na túto tradíciu siahajúcu do prvých storočí druhého tisícročia. **Kanonicke vizitácie a schematismy katolíckej cirkvi kladú až do 11. storočia aj dátum vzniku Kostola sv. Antona v Spišskej Belej.** Podľa týchto prameňov (vychádzajúcich v tomto bode zjavne iba z tradície) kostol bol postavený a tým aj založená fara už v r. 1072, resp. v r. 1092. To by naznačilo súvis epidémiou Erysipel alebo ruža, ktorá prepukla v Európe v 11. storočí, ale rovnako aj s ere-

mitskou tradíciou benediktínskych mníchov v tomto regióne. **Žiaľ, dnes nám žiaden z autentických písomných dokladov uvedený dátum založenia miestnej cirkvi neumožňuje dosvedčiť.** Podobne v Spišskej Belej nenachádzame ani kostol, ktorého architektúra by umožňovala datovanie až do záveru 11. storočia. Pre toto obdobie však možno uvažovať aj o drevenom kostole, ktorý až neskôr, za priaznivejších hospodárskych podmienok nahradila výstavná murovaná stavba.

Začiatkom 20. storočia bol po viacerých rokoch obnovený a opravený interier kostola. **V tom čase mal ešte hlavný oltár dve krídla, na ktorých bolo šesť neskorogotických tabulových malieb zo života sv. Antona Pustovníka.** Na príkaz biskupa boli tieto tabule z oltára odstránené a uložené do starej školy, kde však pre neodbornú starostlivosť a nevhodnú teplotu našli svoju skazu. **Ostali z nich dva obrazy, ktoré boli napokon na nariadenie biskupského úradu odpredané do budapešťanskeho múzea. Pozostatky hlavného oltára a dva bočné oltáre Belania darovali do starého kostola v Podhoranoch.** Ani tu sa však nedochovali, časť skončila v Budapešti. Základ opráv položil beliansky rodák, Ján Repčík, ktorý na tento účel venoval 14 000 korún. Za príspevia zámožnejších i chudobnejších veriacich zadovážili nový hlavný oltár a bočné oltáre Božského Srdca Ježišovho a Lurdskej Panny Márie a kazateľnicu. (Ani tu sa však nedochovali, časť skončila v Budapešti.) Opravené boli lavice a oltár sv. Valentína, ktorý v kaplnke od tohto času zároveň slúžil aj ako Boží hrob. K tejto rozsiahlej akcii čiastkou 2000 korún prispelo aj mesto.

spracoval Jaroslav Bachleda
z knihy Spišská Belá UNIVERSUM

Farská rodina vychádza s týždňovou pravidelnosťou, pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá.

Redakčná rada: ICLic. Jakub Grich (OPraem), Mgr. Martin Schreiner,

Mgr. Marek Suchanovský, Jaroslav Bachleda.

www.rkfarnost.spisskabela.sk mail: fspbela@gmail.com

Kancelária: 052/458 13 86 alebo 0902 591 534

Farské oznamy na nasledujúci týždeň

1. **Darovali na kostol v Spišskej Belej:** z pohrebu Jána Šmihovského 100€; z krstu Adama Košťala 50€; novomanželiam Fröhlichovi 50€; Bohu známy 50€. **Pán Boh zaplať!**
2. **Upratovanie kostola v Sp. Belej v piatok 25.1.2019 po sv. omši prosíme - Skupinu č.27 ul Petzvalová:** Bočkajová č. 58, Ganzarčíková č. 46, Šoltýsová č. 35, Rušinová č.67 ,
ul. Zimná: Ščigulinská č. 45
ul. Družstevná : Plišková č.24A
3. **O pomoc pri upratovaní kostola v Krížovej Vsi 26.1.2019, prosíme tieto ženy:** Agáta Fedorová, č.d.15, Mária Vengliková, č.d. 16, Denisa Vengliková, č.d. 17.
4. **V nedeľu 27.1.2019 bude vo farskom kostole Ekumenická pobožnosť o 14.00 hod.**
5. **Slávnosť 1. sv. prijímania v Spišskej Belej prekladáme na 19.5.2019.**
6. **Slávnosť sviatosti birmovania v Spišskej Belej bude 26.5.2019.**

SVIATOSŤ MANŽELSTVA CHCÚ UZAVRIEŤ:

Vincenzo Di Pierro, syn + Antonia a Carmely r. Samela, bývajúcí v Collalbe a Patricia Pitoňáková, dcéra Eduarda a Ludmily r. Nemešanyovej, bývajúca v Spišskej Belej

PIATA KATECHÉZA O MODLITBE „OTČE NÁŠ“: ABBA, OTČE!

„Ved' všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi. Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: „Abba, Otče!“ Sám Duch spolu s našim duchom dosvedčuje, že sme Božie deti“ (Rim 8,14-16).

Drahí bratia a sestry.

Pokračujúc v katechézach o modlitbe „Otčenáš“, dnes budeme vychádzať z pozorovania, že v Novom zákone sa modlitba zdá byť nasmerovaná k tomu najpodstatnejšiemu, až sa koncentruje na jediné slovo: Abba, Otče.

Počúvali sme, čo píše svätý Pavol vo svojom liste Rimanom: „Nedostali ste ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: „**Abba, Otče!**“ (8,15). A Galaťanom apoštol hovorí: „Pretože ste synmi, poslal Boh do našich srdiec Ducha svojho Syna a on volá: „**Abba, Otče!**“ (Gal 4, 6). Dva razy sa tu opakuje to isté vzývanie, v ktorom sa sústreďuje celá novosť evanjelia. Po zoznámení sa s Ježišom a vypočutí si jeho kázania, kresťan už nepovažuje Boha za nejakého tyrana, ktorého sa treba báť, necíti viac strach, ale cíti vo svojom srdci rozkvitať dôveru v Neho: môže sa so Stvoriteľom zhovárať, nazývať ho „Otec“. Tento výraz je pre kresťanov natoľko dôležitý, že sa často zachoval nedotknutý v jeho pôvodnej forme: „**Abba**“.

Je zriedkavé, že v Novom zákone aramejské výrazy nie sú preložené do gréčtiny. Treba si predstaviť, že v týchto aramejských slovách zostal akoby „zaznamenaný“ hlas samého Ježiša: z rešpektu k Ježišovmu nárečiu. Hneď v prvom slove Otčenáša nachádzame radikálnu novosť kresťanskej modlitby.

Nie je to len otázka použitia symbolu – v tomto prípade postavy otca – spájajúceho s tajomstvom Boha, ale znamená to mať takpovediac celý Ježišov svet preliaty do vlastného srdca. Ak vykonáme túto operáciu, môžeme sa opravdivo modliť „**Otče náš**“. Povedať „**Abba**“ je niečo oveľa dôvernejšie a dojímavšie než osloviť Boha jednoducho „**Otec**“. Preto niekto navrhol prekladať toto pôvodné aramejské slovo „**Abba**“ ako „**otecko**“ alebo „**ocko**“. Namiesto „Otče náš“ povedať „**Otecko, ocko**“. My síce naďalej hovoríme „Otče náš“, no srdcom sme pozvaní povedať „**Otecko**“, aby sme mali vzťah s Bohom ako vzťah dieťaťa so svojím otcom, ktoré mu hovorí „**otecko**“ alebo „**ocko**“.

pokračovanie na zadnej strane

		LITURGICKÝ PREHĽAD	Spišská Belá	Strážky	Krížová Ves
PO	21.1.	Sv. Agnesy, panny a mučenice Spomienka	18:30		17:30
UT	22.1.	Sv. Vincenta, diakona a mučenika Ľubovlná spomienka	18:30	17:00	17:30 K
ST	23.1.	<i>Streda</i> 2. týždňa v Cezročnom období	18:30		17:30 D
ŠT	24.1.	Sv. Františka Saleského, biskupa a učiteľa Cirkvi Spomienka	18:00 + 18:30	17:00	
PI	25.1.	Obrátenie sv. Pavla, apoštola Sviatok	6:30 18:30 D		17:30
SO	26.1.	Sv. Timoteja a Títa, biskupov Spomienka Večerná sv. omša je z nasled. nedele	6:30 18:30		
NE	27.1.	TRETIA NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	7:30 9:00 10:30 14.00 EP 18:30	9:00	10:00 10:30 K

† adorácia K - Kolónia D - detská svätá omša EP - Ekumenická pobožnosť

S - sobáš so sv. omšou so - sobášne obrady

ÚMYSLY SVÄTÝCH OMŠÍ

	SPIŠSKÁ BELÁ:	STRÁŽKY:	KRÍŽOVÁ VES:
Po	18.30 † Božena		† Emil, Jaroslav, Michal a Katarína
Ut	18.30 † Ján Krempaský (40r.)	ž. Štefan s rod.	
St	18.30 † Katarína, Pavol a Daniel		† Jakub, Helena, František a Zuzana
Št	18.30 † Margita	† Jozef a Milan Židek	
Pi	6.30 † Miroslav a ost. z rod. 18.30 † Ján, Rozália a ost. z rod.		ž. Michal a Jozef
So	6.30 † Alojz s rod. 18.30 † Peter		
Ne	07.30 za veriacich 09.00 ž. Ján a Justína (45r.) 10.30 ž. Viera Čížiková Krigovská (50r.) 18.30 † Tibor (5r.), Ján, Milan a František		ž. Mária (60r.)